

סיירת הידוק

חטפתי חאזוק של סיירת "הידוק", הן, איזה חיבוק! לא נשאר לי אף שלוק.

שיר זה נשמע השבוע מפיו של אזרח סוטה, שנחפש במארב של סיירת "הידוק החגורה" (ראה תמונה). נראה שהאיש השמן ונוסף-המותרות עורר את חשדנותם של אנשי הסיירת, והם חשו אליו והחלו לסחוט מפיו את שאריות המזון שאכל אמש על-מנת לשלחם לבדיקה מעבדתית.

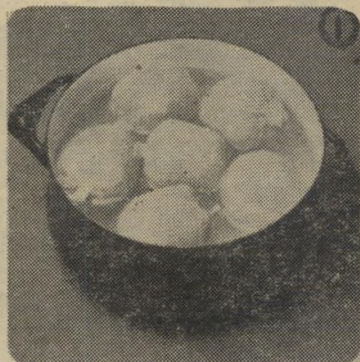
אנשי "סיירת ההידוק" עושים את עבודתם בהתנדבות וניכר מהבעת פניהם שאין ליבם שלם כלל ועיקר עם מלאכתם. אך למרות הסבל הכרוך בעבודה המייגעת, אין הם מתלוננים וממשיכים למלא את חובתם האזרחית ללא תלונות.

עפ"י ההוראות שניתנו להם, יחולקו שאריותיו של האזרח ההולל בין שאריו הזכאים לקיצבת שאריות, ובאין שארים, ינופקו השאריות לשיכבות מעוטות היכולות כמיקדמה על חשבון קיצבת הסעד לחודש דצמבר ש.ז.

בתיאבון.

העליה המתונה במחיריהם של מוצרי המזון הבסיסיים, אינה חייבת בהכרח לפגוע ברמת חייה של המשפחה הממוצעת. נהפוך הוא, בעזרת מעט תושייה והרבה כסף טוב ניתן להמשיך בשיגרת חיינו כמו מאומה לא קרה.

הכופתאות העגולות שבסיר המרק למשל (תמונה מס. 1), המרהיבות ביופיהן והמעוררות רצון לבולעם, עשיריות למעשה מגושי בטון עגולים העטור פים בגרביים ישנות שיצאו מכלל שימוש. כבר נכתב רבות במדורנו על ערכן התזונתי של הגרביים. (אחוז החלבונים למשל בגרב צמר שווה לאחוזם בגבינה, והן עשירות יותר בוויטמינים ובמינרלים) וניתן אפוא בקלות להופכם למנות עיקריות ואף לרפרפות מעניינות.

בתמונה מס. 2 אנו רואים כיצד הרי פכת גרב שמאל, לכופתאה. בעזרת מתיחות קלות שמאלה וימינה אנו מקבלים את הצורה הרצויה. רצוי להגיש חם עם קורט פטרוסילון. בגרי שי הבטון שלא נעכלו ניתן להשתמש שימוש חוזר.

חלבון מן החי

השימוש בגרביים כמקור לחלבונים מן החי, מוגבל בהכרח לכמות הרגי ליים במשפחה. עם אזילתן עלינו למצוא מקור חלבוני אחר. הפתרון הרפואי פשוט ביותר, הוא לצאת לכפרי הגליל או המשולש, וללכוד תנים ו/או צביר עים שבשרם מזכיר בטעמו את בשר החתול שמחירו עלה מאוד בימים אלה, או את בשר החולדה הנפוצה עדיין בי אזוריים העירוניים.

מן הפרווה שנשארה בידנינו, ניתן להתקין נייר טואלט או להפך. כן ניתן (המשך בעמוד הבא)

קומיסיון איז פוסיבל

חנוך מרמרי

בוא נשחק בקומיסיון. מישחק חינוכי-כלכלי המפתח את הדימיון ומחנך לערכים.

איך משחקים?

צריך לקחת קומיסיון. לקחת זאת לא בעייה. צריך רק לדעת ממי. כל הדברים הגדולים כבר תפוסים, כולל משרד-הביטחון. את הסוכנים הקטנים מחסל לאט-לאט הלוח הכפוף, אבל אסור להתיימש, המוח הכלכלי שלנו מוצא לכם תיכף-ומייד משהו מיוחד. למשל: שירות בתי הסוהר.

חומר גלם פנטאסטי לאמצאות פיננסיות פרועות. שימו לב: אסירים הם מרכיב קבוע בכל חברה, גם בימי שפל כלכלי, גם בימי מילחמה. תמיד קיימת תנועה יציבה של אסירים אל בתי-הסוהר.

או למה שלא נפתח חברה הובלה?

נציע מכרוז לשירות בתי הסוהר להובלת אסירים מבית-המישפט לכלא. כשיטת המיצרן לצרכן, כולל אריזה, הובלה, פריקה, מסירה ובאקשיש לסבלים. על כל אסיר שנכנס לבית הסוהר נקבל חמישה אחוז מערך העבירה הכלכלית שביצע. זה יוצא סכום לא רע.

עכשיו תגידו: חברה הובלה זה לא סוכנות עמלה, ולבתי הסוהר יש אמצעים להוביל אסירים גם בלעדני.

וכאן נכנס לפעולה המוח הפיננסי שלנו: זהו בדיוק הרעיון. מי בכלל משוגע להוביל אסירים? ש"אמקור" יוביל. אנחנו רק רוצים את הזכויות על ההובלה. הרי הרעיון הוא שלנו. קופירייט. ועל זכויות משלמים קומיסיון. לא?

כעת נלך וניקח תתיגונדר שהשתחרר לאחרונה משירות בתי הסוהר והוא ינהל לנו את העסק. וילה מובטחת. גם פונטיאק. גם אמבטיה צב-עונית.

פנים קטנים מעולם האינפלציה:

בדרך מיוחדת במינה חגג ישוע ("תביא את הלחי השנייה") מנצרת את פרוץ המשבר הכלכלי. ישוע, בנו של נגר עני, אסף את ילדיו, הודיע להם שזוהי "הסעודה האחרונה", והלעיטם באלפי קילוגרמים של סוכן ושמן.

כטוב ליבם באורז, הודיעו כל הנאספים שמעתה ואילך ייגמלו כולם מאכילה ויעברו לאכספורט. לזה ייקרא אזרחות למופת. כל הכבוד.

מה להביא?

הוזמנתם לחגיגה, ברית, חתונה, כריס-טמס, ואתם מתלבטים מה להביא. ובכן, אם ברצונכם להעניק מתנה בעלת

ערך ריגשי וכספי גסי-יחד, אנו ממליצים על 150 גרם גבינה, או מרגרינה, (ראה תמונה). לא הרבה זוגות צעירים יזכו לראות בימי-חייהם מרגרינה חייה. שימו לב לזר הפרחים המעטיר את המתנה. הזר לא נועד לנו ולקישוט בלבד, אלא יכול לשמש לגיוון הארוחה בערב-שבתות וחגים.